Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА **SVOBODA**

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 56. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 23-го БЕРЕЗНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 23, 1985 No. 56. VOL. XCII

Союзові Округи Ніяґара, Пассейку і Баффало матимуть свої Збори

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Організаційний Відділ УНСоюзу інформує, що в суботу, 30-го, і неділю, 31-го березня ц.р., три Союзові Округи відбудуть свої Річні збори.

Ніягарська Округа в Канаді буде мати свої збори в залі св. Княгині Ольги при Куррі й Деппе вулицях в Сейнт Катаринс, Канада. Початок нарад назначено на годину 2:30 по полудні. Округу, яка об'єднує десять відділів, що нараховують понад 1,200 членів, очолює д-р Богдан Долішний, а о. Михайло Блаженко є почесним головою. Екзекутивний Комітет під час нарад репрезентуватиме Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу. Головний директор для Канади сен. Павло Юзик інформує, що не візьме участи в нарадах тому, що у цей час відбудеться важливе засідання сенатської комісії.

У суботу, 30-го березня, відбудуться також Річні збори Округи Пассейської, яку очолює Іван Хомко, а о. прот. Мирон Пахолок є почесним головою і Петро Головачук, почесним членом Управи. Збори відбудуться в приміщенні Української Централі при 240 Говп Авеню, Пассейк, Н. Дж. Наради почнуться о 5-ій годині по полудні. Екзекутивний Комітет під час нарад репрезентуватиме Степан Гавриш, головний організатор УНСоюзу.

В неділю, 31-го березня, відбудуться Річні загальні збори Округи Баффало. Наради почнуться о годині 2:30 по полудні в Українсько-Американському Горожанському Центрі, при 205 Милитері Ровд, Баффало, Н. Й. Округу очолює Роман Конотопський, а Екзекутивний Комітет під час нарад заступатиме Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу.

Під час нарад присутні матимуть нагоду вислухати звітування членів Окружних Управ про проведену працю у звітовій каденції. При тому буде нагода провести дискусію. Опісля відбудеться вибір керівних органів згаданих Округ на біжучий рік. В нарадах повинні взяти участь всі відділові урядовці та конвенційні делеґати. Представники Екзекутивного Комітету поінформують присутніх про загальні союзові справи Союзу.

Однією з важливіших справ до вирішення під час нарад буде схвалення організаційного пляну праці в біжучому році, який є передконвенційним. Згідно з ухвалою Екзекутивного Комітету цьогорічний плян УНСоюзу передбачає придбання 4,000 нових членів, забезпечених на 10,000,000 долярів. В поодиноких Округах новообрані Управи будуть радити над тим, як влаштувати імпрези чи традиційні Союзові Дні для популяризації УНСоюзу.

Відбулися Загальні збори УСЦАК-Схід

Нюарк, Н. Дж. — Згідно з із статутом Української Спортової Централі Америки і Канади, відбулися тут в суботу, 16-го березня, дворічні Загальні збори Східньої Делеґатури УСЦАК. В цих зборах взяли участь представники: УСВТ „Чорноморська Січ", УСО, „Тризуб" УСК Ню Йорк, СК СУМ „Крилаті" Йонкерс, Спілки Української Молоді і Пласту. Збори відкрив і ними проводив заступник голови Ярослав Козак, секретарював Дмитро Бобеляк.

По відчитанні протоколу з попередніх зборів і його прийняття відбулося звітування з дворічної діяльности Управи і Контрольної комісії.

Згідно із цими звітами Управа УСЦАК-Схід проявила замітну активність. Відбуто п'ять сходин, на яких плянувалися більші спортові імпрези, такі, як: Українські Спортові Ігрища Молоді, першості Делеґатури в тенісі, плаванні, легкій атлетиці. Управа Делеґатури рішила теж очолити збіркову акцію фінансів на видання книжки колишнього визначного українського футболіста Олександра Скоценя. Поява тієї книжки передбачена в травні цього року. У зв'язку з Олімпійськими Ігрищами в Лос Анджелесі Управа УСЦАК-Схід опублікувала в 1984 році відповідний заклик в українській пресі, в якому, між іншим, взивала розкривати російський імперіялізм в спорті та відмічувати осяги українських олімпійців, що їх записують на

(Продовження на ст. 4)

Продовжують нищення манастирів в Україні

Рим (УПБ). — Як подає пресова служба Кестон коледжу з 21-го лютого ц.р., в селі Бориня на Закарпатті з манастиря забрано ікони і всяку церковну утвар, а коли цей непомітний грабунок відбувся без якогось протесту, влада приступила до нівечення будинків. Це не могло вже статися скрито. 100 молодих українських католиків виступили з протестаційним маршем проти руйнування, і власті на деякий час припинили нищення.

В околицях Львова один закритий вже давніше манастир недавно перемінили на музей атеїзму.

В деяких селах опорожнені церкви, де нема священика і тим самим нема богослужень, церкви також перемінюють на музеї — найчастіше на етнографічні, присвячуючи їх різним героям Совєтського Союзу.

Протирелігійна пропаганда в СССР постійно посилюється урядовими чинниками, а організації „воюючого атеїзму" часто одержують докори за свою „неуспішність" чи „недолугість" в праці над освідомленням населення про „релігійний дурман". Це недбальство добачує уряд в тому, що постійно появляються в Україні „прояви націоналізму і сіонізму" у формі зорганізованих релігійних груп. Явищем цікавиться КҐБ. В районі Іршава (Закарпаття) відкрито таємну друкарню баптистів і католиків. Сконфіскували багато друкованого матеріялу.

Власті використовують також для своєї пропаганди зізнання чи „покаяння" заломаних в різний спосіб священиків. Спійманих католицьких активістів далі саджається до психіятричних лікарень. Є доручення, щоб публікувати всякі неґативні для Церкви і віруючих події. Все це робиться дуже обережно і є доручення партійним ячейкам, щоб, головно по селах, де є вияв християнства сильний, не входити з віруючими в прямий спір чи конфлікти. Літом забороняється Літургії і Богослуження під претекстом важних і пильних робіт на полі.

В Торонто відзначено молоду українку



У. Плавущак

Торонто. — В програмі святкувань Міжнародного року молоді, онтарійський уряд нагородив золотими медалями та сертифікатами 500 молодих людей у віці від 15-го до 24-го року життя, які прислужилися чимсь у житті провінції, чи доконали щось особливе у своїх громадах, чи визначаються академічними, артистичними або іншими досягненнями.

У вісьмох головних містах Онтаріо цього місяця відулися святкові гостини з церемоніями, де, у присутності місцевих і провінційних достойників, нагороджувано групу молоді.

В Торонто відзначення відбулося 2-го березня в залі Роял Йорк готелю, перед величавою вечерою. Між 130 медалістами була українка Уляна Плавущак, студентка четвертого року Торонтонського університету, де студіює українознавство і історію.

У. Плавущак є членом 432-го Відділу УНСоюзу.

Х. Сіра серед визначних молодих жінок



Х. Сіра

Байонн, Н. Дж. — Христина Сіра, дочка Мирона й Елізабети Сірих з Байонну, Н. Дж., була вибрана однією з „визначних молодих жінок Америки на 1984 рік", про що повідомила газета „Байонн Коммюніті Нюз" в числі з 13-го березня ц.р. Христину вибрано з-поміж тисяч кандидаток, яких подали великі підприємства та громадські провідники з цілої країни.

Організація для відзначення молодих жінок робить це з метою виділити і дати признання серед них тим, що присвятили свій час і таланти добровільному служінню для поліпшення і збагачення життя в Америці.

Христя Сіра закінчила Академію св. Родини, а в 1984 році закінчила навчання в Дрексел університеті у Філядельфії, Па., отримавши звання інженера хемії. Тепер вона працює за фахом в компанії Атлантік Ричфілд.

В українському житті вона була активною пластункою станиці Джерзі Сіті, Н. Дж., де також закінчила школу українознавства.

Христина, її батьки, та вся родина Сірих є членами 281-го Відділу УНСоюзу.

25-річчя Нюджерзької Округи СУА — великий вклад у життя української громади

Ірвінґтон, Н. Дж. (Л.К.). — Полуденок, що його влаштувала Окружна Управа Союзу Українок Америки з нагоди 25-річчя існування Нюджерзької Округи СУА у неділю, 17-го березня ц.р., започатковуючи його о годині 1:30 по полудні, в залі УНДому, при 140 Проспект авеню, засвідчував про ріст цієї Округи, а з цим і про ріст тутешньої української громади, що ствердили промовці на цій імпрезі. До врочистостей цих відзначувань причинився Ювілейний комітет, у склад якого входили: Ольга Тритяк — голова та члени: Ірина Чайківська голова Окружної Управи та Ольга Гнатейко, Божена Полянська, Ольга Луків, Ярослава Гординська, Галина Бобиляк, Таїса Богданська та Уляна Кобзар.

Офіційну частину започаткувала О. Тритяк, привітавши усіх із відзначуванням цього Ювілею, бажаючи успіхів та закликавши присутніх до відспівання гимну СУА. Згодом вона представила О. Гнатейко, яка провадила всією програмою Полуденку. Для загальної інформації О. Гнатейко коротко накреслила історію цієї Округи, вказавши на дату її заснування, тобто 11-го жовтня 1959 року, коли то всіх відділів було всього п'ять; сьогодні Округа, — сказала О. Гнатейко, зросла до 12-ти відділів. Пригадала вона теж про першу голову Округи Олену Гординську. Опісля всі повстанням з місць і хвилиною мовчанки вшанували померлих членок. Відтак О. Гнатейко привітала присутню — поміж Президією — голову СУА Іванну Рожанковську, як і теж колишніх голов Округи: Ольгу Граб, Ольгу Салук, Ірину Левицьку, Дору Рак, Ірену Кіндрачук, Надію Бігун, Ольгу Цар, О. Гнатейко, Лідію Гладку та сьогоднішню голову Округи І. Чайківську. О. Гнатейко вітала рівнож почесних членок Округи: Катерину Кузьму (неприсутню на Ювілеї), Ірину Левицьку та Ольгу Муссаковську, як і почесних членок СУА: Наталію Чапленко і О. Муссаковську; почесним членством було теж відзначено бл. п. Ганну Дмитерко-Ратич. Відтак О. Гнатейко звернулася із словами привітів до голів поодиноких відділів цієї Округи та їхніх членок.

Галина Бобиляк, голова 70-го Відділу СУА, доповідала на тему: „Історія Округи Ню Джерзі", вичерпно подавши перебіг діяльности праці цієї Округи в роках 1959-1985, зокрема затримуючись на праці відділів в організуванні Світличок, влаштовуванні різноманітних імпрез, ювілеїв, праці для суспільного добра, і зокрема їхнього труду над збереженням української субстанції для нашого майбутнього, з особливою увагою на молодь.

Наші священики — о. Іван Наконечний, парох української православної церкви св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж. і о. Михайло Вівчар, сотрудник української католицької церкви в Нюарку, Н. Дж., молитвами поблагословили трапезу. Рівнож внесено тост за успіхи Округи та проспівано їй Многолітствіє.

Черговим прелеґентом був професор психології у Ратґерському університеті Іван Головінський, який говорив на тему: „Вклад Союзу Українок в громадське життя". Вказавши на великий труд СУА, не лише в суспільному, але й культурному аспектах, він підкреслив кілька важливих моментів із праці СУА, а саме на закуплення приміщення для Українського Музею у Ню Йорку, в якому влаштовано незвичайної ваги виставку світлин порушених большевиками в Києві церков — „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва". А опісля, накресливши працю СУА в минулому і сьогоднішньому, проф. І. Головінський наголосив тим самим її вагомий вклад у майбутнє української спільноти. Доповідач вказав на

(Закінчення на стор. 3)

Ізраїльці вбили 21 шіїтів і двох репортерів Сі-Бі-Ес

Бейрут, Ливан. — Сотні ізраїльських вояків взяли участь у черговій акції проти ливанських шіїтів і в короткій перестрілці і обстрілюванні їхніх поселень забили 21 осіб ливанців і двох американських фото-репортерів компанії Сі-Бі-Ес. Третій репортер був тяжко поранений відламком з гранатомета і перебуває у тяжкому стані в шпиталі.

Очевидно, президент Сі-Бі-Ес компанії заявив прем'єр-міністрові ізраїльського уряду Шімонові Перезові, що це безприкладне замордування репортерів було зумисно переведене, бо вони стояли збоку, не були замішані з шіїтами, держали фотокамери на плечах, а біля них стояв позначений білою фарбою компанійний автомобіль. Французькі кореспонденти, які також були присутні під час наскоку ізраїльських вояків на селище шіїтів біля Сідону у південній частині Ливану, підтвердили, що ізраїльські вояки обстріляли працівників Сі-Бі-Ес без жадної провокації з їхньої сторони. В часі стрілянини репортери навіть не знімали сцен нападу. Президент Сі-Бі-Ес Едвард М. Джойс гостро зареаґував після вислухання французьких свідків і заявив, що йому дуже прикро, що такі події трапляються ще у XX столітті і їх допускаються держави, що називають себе демократичними. Джойс закликав президента Роналда Реґена і американський Уряд поробити усі заходи, щоб, перевіривши цілу ситуацію і вислухавши свідків з усіх сторін, витягнути з цієї стрілянини відповідні консеквенції. Компанія Сі-Бі-Ес покищо стримується від своїх власних акцій, але застерігає за собою право повернутися до цього прикрого інциденту, який може мати непередбачені погані наслідки для престижу Ізраїля.

Президент Р. Реґен запитаний журналістами під час його чергової пресконференції заявив, що йому тяжко повірити в те, що ізраїльські вояки от так просто собі стріляли з танкової гармати і скорострілів на безборонних репортерів. Деякі журналісти звертали увагу Президентові, що ізраїльське військове командування вже раніше перестерігало закордонних кореспондентів, щоб вони не ризикували своїм життям і не наближалися до місця боїв.

Уряд ЗСА і прем'єр-міністер Ш. Перез обіцяли вияснити справу вбивства на протязі кількох чергових днів.

В Індії вбили совєтського дипломата

Ню Делі, Індія. — Двоє невідомих, які їхали на мотоциклі, застрілили з автомата 48-річного працівника совєтського посольства в Індії, Валентіна Хітріченка, який працював інженером в економічному відділі посольства. На протязі двох років він завідував будівництвом економічних об'єктів в Індії.

За словами комісара поліції С.С.Джоґа, не виключено, що вбивство Хітріченка зв'язане зі зникненням іншого совєтського дипломата, який пропав минулої неділі і досі його не знайдено. Джоґ відмовився пояснити, в чому він вбачає зв'язок між цими інцидентами.

У першому випадку мова йшла про 37-річного третього секретаря посольства СССР Ігоря Ґежа, який у неділю, 17-го березня, лишив своє авто коло одного із столичних парків неподалік від дому і вирішив пробігтися. З того часу його ніхто не бачив.

Поліція повідомила, що Хітріченко сидів разом з жінкою і шофером у білій совєтській лімузині біля 200 метрів від совєтського посольства. До лімузини під'їхали на мотоциклі два молоді мужчини, за словами очевидців, „азіятського походження". Вбивці зробили зо шість вистрілів із західньонімецького автомата „Цекко". У Хітріченка попало чотири кулі. Його пораненого привезли до лікарні, де він помер за десять хвилин. Смертельною виявилася рана в шиї. Як повідомило посольство СССР, жінка вбитого, 43-річна Ніна Алексєєва і шофер-індієць були легко поранені осколками скла.

Після замаху поліція почала перевірку афганських і іранських імігрантів. На місце події прибули службово-розшукові собаки. Поліція тримає в полі зору залізничні станції, летовища і шосейні дороги, що ведуть зі столиці.

Це друге вбивство іноземного дипломата в Індії за останні п'ять місяців. 29-го листопада минулого року двоє невідомих застрілили заступника англійського верховного комісара Персі Норріса. Відповідальність за вбивство взяла на себе „Революційна організація мусулман-соціялістів".

В СВІТІ

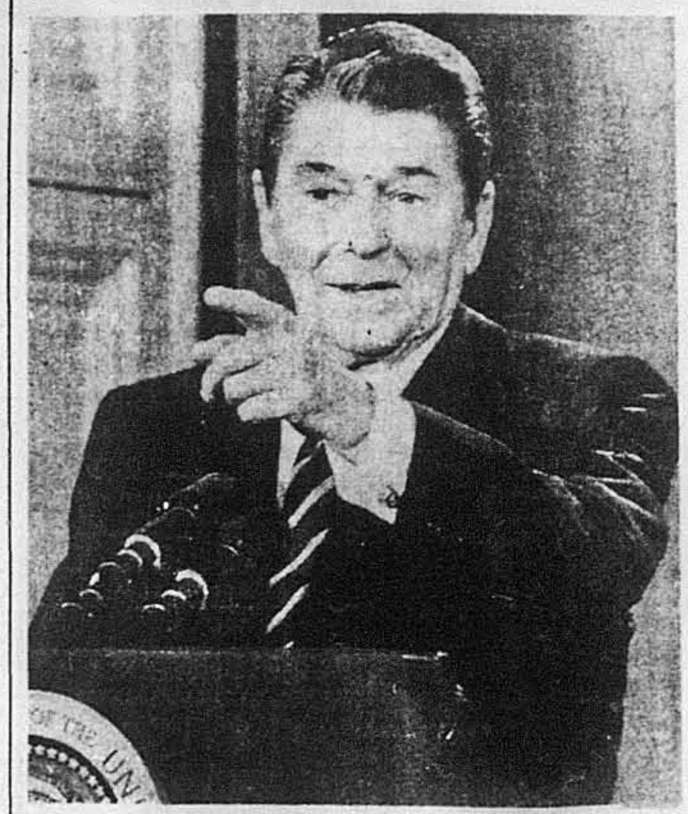
У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ квітня в Аргентині розпічнеться політичний процес над лідерами військової хунти, які відповідатимуть за численні вбивства, тортури, схоплювання політичних противників, нелеґальні арешти, обшукування помешкань, фальшування документів, присвоєння державних грошей тощо. Перед судом стануть 13 високих старшин армії і поліції, які займалися самі масовими вбивствами, або такі вбивства схвалювали. За владування хунти пропали без вістей тисячі арґентинців.

НЕЛЕҐАЛЬНО ДІЮЧА в Польщі робітнича профспілка „Солідарність" знову закликає робітників протестувати проти підвищення цін на харчові продукти. Заяву „Солідарности" опублікували деякі католицькі газети і підпільні видання профспілки, а крім того у великих містах, зокрема у Варшаві, Кракові, Вроцлаві та інших, невідомі особи розкинули і розклеїли на мурах тисячі летючок із закликом до протесту.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ величезною більшістю голосів прийняв постанову про встановлення нового конкордату між Італією і Ватиканом і тим самим закінчив контроверсійну і довго дискутовану на сторінках італійської преси справу відносин між державою і Римо-Католицькою Церквою, яка досі була державною релігією в Італії. За новою формою відносин держави до релігії, зглядно до Римо-Католицької Церкви, голосувало 305 парляментаристів, проти тільки 75. Італійський диктатор Муссоліні надав був свого часу необмежені права Церквам, щоб таким чином здобути собі їхню підтримку. Тепер римо-католицизм не є зобов'язуючою релігією в Італії.

УКРЯД БОЛІВІЇ наказав військовим частинам зайняти ключеві позиції у столиці країни Ля Паз і допомагати поліції поборювати заворушення, які постали на тлі протесту робітництва проти підвишок платень на продукти першої потреби і не задовільного полагодження вимог копальняних робітників. Понад 10,000 вуглекопів страйкують вже два тижні, але клопоти не в самому страйку, а у підбурюванні страйкарів до заколотів. Уряд думає, що справою підбюрювання займаються комуністи і всякі інші марксистські угрупування.

ПРЕЗИДЕНТ ОЧІКУЄ РОЗМОВ З ҐОРБАЧОВИМ



Президент Р. Реґен допускає до запиту чергового репортера

Вашінгтон. — У четвер, 231-го березня ц.р., відбулася традиційна пресова конференція з президентом Роналдом Реґеном, в якій він у відповідь на запити журналістів порушив ряд найбільш актуальних проблем. Президент розпочав її ствердженням вдоволення, що Сенат підтримує його у пропозиції побудови 21 нових ракет далекого засягу „МХ". На запитання журналістів, що він думає про нового совєтського лідера Міхаїла Ґорбачова, Р. Реґен заявив, що час закороткий, щоб могти характеризувати його політику, але уважає, що найвищий час на переговори із совєтським урядом і тому чекає на можливість зустрічі з Ґорбачовим. Відповідне запрошення на неї подав заступник президента Джордж Буш у своїй розмові з Ґорбачовим у Москві.

Далі Президент відповів на такі питання, як останні події у Ливані, та застрелення двох журналістів, що він уважає прикрим випадком, про ситуацію в Нікараґуа, де, на його думку, американська допомога конечна для населення, яке є проти комуністів, про заплянований бюджет, який є нижчий, як давніше припускали.

На запити журналістів щодо ситуації банків у стейті Огаю, яка викликує неспокій у фінансовому світі, Президент відповів, що він уважає її льокальною та не думає, що вона може вплинути на загальну господарську ситуацію ЗСА.

Журналісти поставили йому також запитання, чому при плянованій на травень гостині в Німеччині для відзначення 40-річчя закінчення Другої світової війни, він не буде відвідувати концентраційного табору у Дахав. На це Р. Реґен відповів, що святкування має підкреслити мир та співпрацю зі Західньою Німеччиною, тому не потрібно пригадувати те, що збуджує ненависть, тим більше, що вже мало є в Німеччині людей, які брали участь у тих подіях безпосередньо, або що їх пригадують.

Президент висловив також надію, що теперішні розмови на тему озброєння що проходять у Женеві, будуть успішні, як також оптимістично висловився відносно ситуації на Близькому Сході, хоч його питалися чому президент Єгипту Мубарак виїхав із ЗСА радше розчарований. На думку Р. Реґена його Уряд апробує політику Мубарака але останній не мав ніяких конкретних побажань у відношенні до ЗСА.

Р. Реґен запевнив, що Уряд ЗСА старається скріпити добрі відносини з арабським світом помино усіх криз, які там постійно панують. Хвиля неспокою в Південній Африці, порушив на також журналістами, показує, що ще далеко до порозуміння і вирозуміння в тій країні поміж білими, які тримають у руках правління і неґритянським населенням, а останні убивства є найкращим доказом цього.

Президент перевів пресову конференцію спокійно та в доброму настрої, розпочинаючи її жартом на тему улюбленого його дружиною червоного кольору. Тому він попросив до першого питання представницю Юнайтед Пресс Інтернешенел Гелен Томас, яка мала червону суконку.

В АМЕРИЦІ

В ЧЕТВЕР, 21-ГО березня ц.р. арґентинський президент Рауль Альфонсін був нагороджений почесним докторатом права Нюйоркським університетом. Президент університету, д-р Джан Брадемас, заявив, що президент Альфонсін, який в 1983 році закінчив військове правління в Арґентині, дістає почесний докторат за „його геройське провідництво у приверненні і вдержанні демократії і свободи в Арґентині."

КОЛИШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ секретар ген. Алексанлер Гейґ заявив, що спершу він був проти мілітарно-політичної допомоги для антикомуністичних повстанців в Нікараґуа, але тепер він є всеціло за такою допомогою з боку Америки. Відмова американської помочі може мати поганий відгомін у світі, мовляв Америка „не є льояльним союзником", що може вийти на шкоду американській закордонній політиці.

В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ назначено лаву присяжних з шістьох чоловіків і шістьох жінок для судження російських імігрантів, подружжя Ніколая і Светлани Огороднікових, за шпигунство в користь Совєтського Союзу. Згадана російська пара була заарештована разом з агентом ФБІ за продаж тайних державних документів. Всі троє можуть дістати досмертну тюрму, якщо суд визнає їх винуватими.

100 КУБИНСЬКИХ ВТІКАЧІВ добровільно повертаються до Куби, згідно з повідомленням Іміґраційної і натуралізаційної служби. Як відомо, в 1980 році тисячі кубинських іміґрантів прибули до Америки, вислані Фіделем Кастром як „небажаний елемент". Багато з них були хворі на різні недуги, і майже всі з них мали кримінальне минуле. По довших переговорах з урядом Ф. Кастра, прийшло до узгіднення, що американський Уряд висилатиме щомісяця по 150 кубинців назад до Куби.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Шпигунство Москви

Ніде правди діти, всі чи майже всі країни світу користуються своїми розвідчими апаратами у більшій чи меншій мірі. Але перед усій цій шпигунській роботі таки веде большевицька Москва. Не маючи змоги власними людьми і власним технічним потенціялом винаходити різні нові роди зброї — Москва надолужує цю свою відсталість могутнім шпигунським апаратом, який викрадає усі можливі військові та промислові тайни. Тільки з вини того шпигунського совєтського апарату, діючого головно в ЗСА і Англії (Бирджес і Неклін) Москва викрала тайну атомової зброї і позбавила Америку її атомового монополю. Раз-у-раз повторюються голосні шпигунські афери, з яких деякі, як ось справа подружжя Розенберґів в ЗСА викликували міжнародну сенсацію.

В останніх днях по всьому світі рознеслась вістка про сенсаційний процес в столиці Норвегії Осльо проти норвезького дипломата Арне Трегольта, який — за актом оскарження — став совєтським шпигуном після того, як його спершу, під час його перебування на службі в норвезькій амбасаді у Москві, запросили на одно „прийняття" до приватного дому, там споїли, зааранжували цілу оргію, відфотографували у компромітуючій позиції і після того шантажем присилували стати на службу закордонного відділу КҐБ. А коли згодом того норвезького дипломата приділили до місії в Об'єднаних Націях, то він далі виконував свою шпигунську роботу, постачаючи Москві інформації про НАТО і передаючи совєтським аґентам засекречені документу у туапетах, у підвоззях автомобілів чи в бібліотеці ОН.

Пригадується, як свого часу американські журналісти запитали були Генрі Кіссінджера, спершу дорадника у справах крайової безпеки президента Ричарда Ніксона опісля його державного секретаря, як його приймали в Москві. Кіссінджер із сарказмом відповів, як-то його аж надто сердечно гостили пропонуючи навіть жіноче товариство, щоб, очевидно, його скомпромітувати і шантажувати. Спроби компромітування західніх дипломатів — це улюблена метода комуністичних властей. Ось недавно тому видалили з Польщі американського військового атташе полк. Фредеріка Маєрса за те, що він ніби фотографував військові об'єкти в Польщі. Відомо, що комуністичні уряди скрізь, де вони є, патологічно бояться фотоапаратів у руках чужинецьких дипломатів чи туристів. В Америці ніхто нікому не забороняє робити світлини з усіх мостів чи будинків, які пишаються на поштових видівках. В СССР робити світлину з якогось мосту — це вже шпигунство. Реакція Вашінґтону на той останній хід уряду Ярузельського дуже гостра і для того економічно банкрутуючого сателіта з його політичною ізоляцією дуже неприємна. Але вона комуністів не протверезить.

Роман С. Голіят

Д-Р ВОЛОДИМИР ДУШНИК

(Ювілей заслуженого журналіста і громадсько-політичного діяча)

Коли приходиться авторові цієї статті писати про пророблену працю д-ра Володимира Душника в З'єднаних Стейтах Америки, то на початку цієї сконденсованої розповіді, треба підкреслити, що це завдання не можна виконати в одній газетній статті, тим більше, коли пишеться про людину, з якою співпрацюєте понад 30 років, і яка ціле своє життя пожертвувала для української справи.

Душник зумів йти серед підмінованого українського політичного життя, головно в останніх роках, і не спричинив ніякого вибуху. Редактор Душник і його дружина Марія — це найбільш активне подружжя на терені ЗСА. Їхній вклад в наше громадсько-політичне життя — величезне. Вони є найбільш активними у всіх ділянках нашого життя; часто люди їх подивляють, де ж у них береться стільки енергії? А один з їх приятелів слушно заявив, що Душник — це інституція.

Життєвий шлях

Володимир Душник, син підгасецької землі, народився у Західній Україні, він закінчив клясичну гімназію у Бережанах, а матуру здав у Львові. В роках 1932-1935 він студіював в університеті в Лювені, Бельгія, здобуваючи там ступінь бакалявра політично-суспільних наук. В 1935 році він прибув до Америки, і в роках 1937-1940 він продовжував студії в Колюмбійському університеті, здобуваючи диплом магістра політичних наук і міжнародних відносин. В 1965 році він здобув докторат в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, Німеччина, захищаючи дисертацію „Українська Центральна Рада й Російське Тимчасове Правління". В роках 1942-1945 він служив у американській армії і брав участь в боях і інвазіях Сайпану, Філіппінських островів, Окінави й Японії. При кінці 1945 року, він був перекладачем в штабі генерала Даґлеса МекАртура в Манілі й Токіо.

Журналістична праця

Ще за часів його гімназійних студій, він під псевдонімами, дописував до „Нового Часу", „Українського Голосу" в Перемишлі, та „Смолоскипу", який редагував Осип Боднарович. Будучи студентом в університеті в Бельгії, він співпрацював у бельгійських студентських журналах „Ль' Юніверситет Бельж" і „Л'А вангард" та в українських журналах „Студентський Шлях" і „Літературно-науковий Вісник", який редагував д-р Дмитро Донцов у Львові, та в органах УВО-ОУН „Розбудова Нації" і „Сурма", та в американській „Свободі", до якої він почав дописувати ще з Бельгії.

Будучи активним в „Закордонній ОУН", він співпрацював, та особисто був знайомий із членами ПУН, як полковник Євген Коновалець, сот. Ріко Ярий, ген. Віктор Курманович і ген. Микола Капустянський, інж. Дмитро Андрієвський, ред. Володимир Мартинець ред. Микола Сціборський, ред. Олекса Бойків, Володимир Кушнір-Богуш, Ярослав Барановський, Олесь Кандиба-Ольжич і інші.

В Америці в роках 1935-1940 він був редактором „Націоналіста" і „України" і англомовного місячника „The Trident" — („Тризуба"). Від 1959 року до 1965 року він був редактором американського католицького журналу „America". Від 1948 до 1970 років, він був редактором „The Ukrainian Bulletin", журнал УККА, а від 1957 року дотепер, він є головним редактором англомовного „The Ukrainian Quarterly", видання УККА. Від осені 1980 року, він є редактором англомовного місячника „Ukrainian Letter" — органу СКВУ.

Душник є автором таких англомовних праць: „The Russian Provisional Government and the Ukrainian National Movement", „Refugees are People", „Martyrdom in Ukraine 1947 (with Cardinal Spellman's imprimatur)„ Death and Devastation on the Curson Line", „In Quest of Freedom", „The Ukrainian — Rite Catholic Church at the Ecumenical Council 1962-1965. Він написав два великі розділи про права людини в СССР, до двотомової праці, що появилася в англійській мові в Голляндії в 1976-1977 роках. Він був співробітником „Енциклопедії Славоніка", та англомовної енциклопедії українознавства, що її видав УНСоюз.

Його статті і рецензії появлялися в таких американських виданнях як: „Ню Йорк Таймс" „Сайн", „Америка", „Колюмбія", „Плейн Ток", „Екстеншен" і інші. Він перекладав на англійську мову кілька книжок, між ними варто б згадати працю Оксани Косенко „Стрибок у свободу"; цю книжку він перекладав з російської на англійську мову, цим самим познайомивши американського читача з темними ділами Москви, головно з її підривними діями. Не будемо зупинятися над українськими перекладами, яких Душникові не бракує в його щоденній праці. При цьому не можна оминути, щоб не згадати, що д-р Душник є автором: меморіялів, маніфестаційних змістовних летючок і брошур, та промов для американських промовців на наших бенкетах.

У роках 1953-1956 він працював директором американської католицької еміграційної місії у Південній Америці, з осідком в Ріо де Жанейро, Бразилія, де він жив там з дружиною Марійкою і сином Марком.

(Закінчення на стор. 4)

У 1983 році появилися друком у Видавництві „УКПРЕС" 418-сторінкова книжка у твердій люксусовій обгортці п.н. „Над тихим Серетом", яку видав своїм коштом Михайло Ступка. У двох перших частинах поміщено нариси, традиційні та обрядові святкування і спогади письменника Якова Косовського, а в третій частині зібрав видавець М. Ступка свої спогади про культурно-освітню працю свого рідного села Чернихова та переживання під час польської займанщини (арешт поліції) та жорстокі тортури-катування НКВД. Книжка ілюстрована світлинами з життя села.

Про свого вуйка (автора перших двох частин) Якова Косовського згадує Ступка у своїй статті: „Яків Косовський" у третьому тому „Шляхами Золотого Поділля" ст. 659. Народився 1899 року в селі Чернихові. Його незаможні батьки дали освіту своїм дітям. Найстарший син та дочка стали вчителями, а наймолодший Яків закінчив у 1914 році третю клясу української гімназії в Тернополі. Війна та смерть ще одного брата на фронті перервала навчання Якова. Після війни осів Яків зі своїми старенькими батьками у рідному селі. Здобувши самосвітньою працею знання з історії та культури рідного народу, став душею села, організував театральний гурток, у якому сам виконував різні ролі. Почав писати історичні та релігійні драми та побутові оповідання, які появилися друком в „Подільській Театральній Бібліотеці" в Тернополі. Варто згадати такі його драми як: „Заклятий двір", „Вовкулака", „Довбуш", „Для ближніх", „Ой три шляхи широкії", „Сон у діброві" та інші.

Богдан Остап'юк

МИХАЙЛО СТУПКА: „НАД ТИХИМ СЕРЕТОМ"

На еміграції в Німеччині, а згодом в Канаді продовжував Косовський свою письменницьку діяльність, поміщуючи свої нариси, спогади п.з. „Над тихим Серетом" в „Новому Шляху". Помер в Торонто в 1975 році. У книжці поміщено понад 40 нарисів, спогадів. Ось деякі заголовки: „Різдвяні свята", „Обжинки", „Останній чередар", „Сільські музики", „Лісоруб", „Лірники-жебраки — їхні звичаї й мова", „Дід пасічник", „Косарі й їхні звичаї" та інші. У свої, по-мистецьки та з чуттям писані, спогади, вплітав Косовський народні пісні, приказки та свої власні вірші. Для прикладу згадаю коротко його нарис „Обжинки".

„Гарячий, серпневий день хилився до заходу. Сонце, що так немилосердно пекло і заливало потом, дещо злагідніло й немов говорило, усміхаючись з-над узгіря лісового: — Досить із вас, добрі люди! Я теж втомилося за цілий день доглядати за вами і сипати жар на землю. Пора на спочинок! — і червоним колом схилилося до лісу".

„Женці розійшлися по ниві, збираючи зі снопів свою одіж та збанки. Дві молодиці з Настунею, присівши на снопах, плетуть віночок із колосся, приспівуючи:

Перепеленько мала,
Перепеленько мала,
Де ти будеш зимувала?
Ой у літі під купою,
Ой, у літі під купою,
А зимою під скиртою.

Ходи перепеленько з нами,
Та до нашого пана!
А в нашого пана низенькі
пороги,
Високі стоки й обороги.
Ти в літі не спала,
Ярую пшениченьку
доглядала
А тепер із нами
пшениченьку дожинала.

Господаря і господиню, що, почувши гамір на подвір'ї, вийшли із хати, женці привітали піснею:

Наш господар
молоденький
На конику виграває,
На конику виграває,
женців виглядає.

Наша господиня пишна
Із хати з ключами
вийшла,
Женців виглядає й
дарунками їх вітає.

Насилу поклали віночок жінки на голову Настуні, повели до матері, приповідаючи:

— „Оце наша і ваша княгиня! Сім кіп нажала, на восьмий серп зламала. Дай їй Боже пшеничний віночок на весільний проміняти, щоб вас звеселити, а нам погуляти мед-вино попивати".

Свої нариси, оповідання кінчить Косовський патріотичним віршем, присвячуючи його „Братам — скитальцям — ізгоям рідної землі":

Як шлях у рідную країну
Зникав і гас вам на очах,
Розбрились ви по всьому
світу,
Пройшов ваш слід по
всіх землях.

...Я знаю! Вам ввижається
країна,
Країна тихих, синіх рік,
Де вас манило ясне сонце,
Де провели ви юний вік.

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дивні дороги людських почувань

Хоча живемо в нашому американському оточенні вже близько сорока років, а все ще таки можуть нас дивувати різні дивні події, що вказують на те, скільки незрозумілих часом почувань, а з тим і життьових рішень можуть мати наші співгорожани.

І хоча немає дня, щоб ми не читали в пресі чи не слухали в телевізії про випадки злочинства, вбивства чи інших виявів поганих людських інстинктів, то це лише один бік медалі. У широкій американській спільноті зустрічаємо ввесь вахляр почувань і багато із них не лише від'ємні, а також є інші зворушливі зрозумінням до нещастя, чи тепло, яке таки бере верх над ненавистю, що немов опанувала тепер увесь світ.

Недавно читали ми у американській пресі про два такі випадки, що змусили нас застановитися над узагальнюванням переконання, що в світі, що оточує нас панує лише зло.

Ось у стейті Мичиген відбувається тепер судова розправа щодо адоптації 17—ти місячної дівчинки мішаної раси, яка ще до того має невилікувальну ментальну недугу відому під назвою „Давн'є синдром". Аж два подружжя бажають її мати на ціле життя, одне негритянське і одне білих людей, що досі опікувалися дитиною, як прибрані батьки. Читаємо і дивуємося: — хто добровільно хотів би виховувати хвору умово дитину, коли вона не є вашою власною та ще боровся і за таке право у суді? Хто хотів би добровільно в'язатися з такою дитиною на ціле життя, знаючи скільки проблем та трудів це буде коштувати? І які почування можна мати до нерідної дитини, що вже і зовнішнім виглядом інакша від нормальних дітей? В кілька днів після цієї вістки ми найшли інакшу на сторінках американської преси: на Фльориді народилася дитина із недугою „Айдс", яка тепер є одним із найбільших пострахів у ЗСА і... найшлося подружжя, що таки не боялося заразків та наслідків, які вже показуються у дитини і, як прибрані батьки, взяли її на виховання.

Скільки доброти і любови до тих дітей мусіло бути у людей, що добровільно взяли на себе такий важкий обов'язок.

Про такі особливі випадки вияву шляхетних людських почувань читаємо в пресі, але про скільки подібних нам невідомо. На американському континенті інституція прибраних батьків дуже поширена — у нашій спільноті вона майже невідома, як взагалі майже невідомі у нас подібні згадані випадки.

Але і адоптування дітей серед американського населення дуже поширене і тут також завважуємо часто великодушність і тепло до дітей, незалежно від раси і походження.

Наша близька американська знайома є захопленою бабунею в'єтнамського хлопчика, що його адоптувала її дочка і зять. Вона розказує нам часто про цілий ряд американських подруж, що в останніх роках прийняли в'єтнамських дітей, про те, як вони люблять тих дітей, як зустрічаються, щоб поділитися досвідом і як нетерпеливо чекали вони на довгий, коштовний та складний процес підшукання та привезення такої дитини.

Дивні є дороги людських почувань, але й цікаві. Добре, що вони є, бо вони будять у нас віру, що ще не є так погано із людством, як можна і сьогодні найти живі докази людської доброти і любови та бажання допомогти іншій людині.

О-КА

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

ЕКО

Про виставку О. Мазурика у Дітройті

У галерії ЕКО відбулася дуже своєрідна і цікава виставка маляря Омеляна Мазурика з Парижу.

Сам мистець, як то кажуть „не нинішній" і ми час від часу зустрічаємося з його творчістю у якомусь журналі, чи на припадковій збірній виставці.

Це не те саме, що мати перед очима приблизно сорок образів, де ми можемо зорієнтуватися, що у мистця припадкове, чи часове, а що свідоме, створене і надбане роками, як теж глибоко пережите.

Виставку відкрив голова Культурно-Громадського Клюбу і, привітавши мистця, пояснив, численній, добірній публіці, як треба дивитися на образи Мазурика.

Він поділив їх на три окремі стилістичні манери, які притаманні Мазуриковій творчості.

Перша — це шукання і знайдення в криницях народної творчости, головно лемківської, в якій мистець черпає повними пригорщами.

Друга манера, чи можна би тут сказати — стиль, це свідоме переформовування і перетворювання отого народного, примітивного в

(Закінчення на стор. 4)

Валентина Єрмоленко

САТИРА В ТВОРАХ Т. ШЕВЧЕНКА

V.

Закінчення

Шевченко обвинувачує гетьманів, які задля своєї особистої користи вислужувались перед Москвою, як от Бруховецький, або перед Польщею, як Тетеря, Ханенко, яких ні Москва, ні Польща не поважала.

Та й побачите, що ось що
Ваші славні Брути:
Раби, підніжки, грязь Москви,
Варшавське сміття-ваші пани,
Ясновельможнії гетьмани!
Чого ж ви чванитеся, — ви!
Сини сердешної України!
Що добре ходити в ярмі,
Ще краще, як діди ходили?!

Поет перестерігає „зрадників-нелюдків" можливою національною революцією:

Розкуються незабаром
Заковані люди.
Настане суд! Заговорить
І Дніпро, і гори!
І потече сторіками
Кров у синє море
Дітей ваших... І не буде
Кому помагати:
Одцурається брат брата
І дитини мати.
І дим хмарою заступить
Сонце перед вами,
І навіки прокленетесь
Своїми синами.

Яка була мета Шевченка в звернені до „патріотів-хуторян?" Поет хотів примусити представників національного дворянства зайняти антикріпосницькі і патріотичні позиції в суспільній боротьбі. Він через свою сатиру „мучить стратою сорому" „земляків". Тут сатира — форма доводження від супротивного. Шевченко сатирично викриває антипатріотизм і антинародність тих, хто претендував на ролю патріотів і народолюбців. Він звертається до „земляків": Якщо ви дійсно любите Україну змініть своє відношення до народу до суспільного стану:

Подивіться на рай тихий,
На свою країну!
Полюбіте щирим серцем
Велику руїну!

І закликаючи до всього рідного, українського, поет просить:

Учітеся, брати мої
Думайте, читайте,
І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь.
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає...."

Зараз же по закінченню „І мертвим, і живим" Т. Шевченко створює ряд віршів, в які вводить також сатиричний струмінь: „Холодний яр" (17 грудня 1845 р.), цикл „Давидові псалми" (19 грудня 1845) „Три літа" (22 грудня 1845). „Холодний Яр" тематично перегукується з „Гайдамаками", а своїми сатиричними рядками — з посланієм „І. мертвим і живим..." В „Холодному Яру" колись гайдамаки табором стояли, а зараз „Вже до його і стежки не осталось..." „а онуки, їм байдуже, панам жито сіють". Але настане час каже поет і „Повіє огонь з Холодного Яру". Гайдамацький Холодний Яр, викликає у поета ліричні медитації, стає реалістичним символом селянської революції. Елегійні мотиви вірша викликані недостатньою революційністю селянських мас з'єднуються тут із сатирою направленою знову таки проти українського понства, яке мало б очолити той рух.

Де ж ти дівся, в Яр глибокий
Протоптаний шляху?
Чи сам заріс темним гаєм?
Чи то засадили
Нові кати, щоб до тебе
Люди не ходили
На пораду: Що їм діять
З добрими панами,
Людоїдами лихими
Новими ляхами?

Тут у поета вражаючий сарказм виразу „добрими панами" різко розкривається контрастним і словно алогічним з'єднанням з „Людоїдами лихими, з новими ляхами?" Хто ж це нові ляхи? — Це новочасні поміщики, від яких український нарід зазнавав утисків, як і від давніх польських панів.

Не ховайте, не топчіте
Святого закона
І не зовіте преподобним
Лютого Нерона.
Не славтеся царевою
Святою війною,
Бо ви й самі не знаєте,
Що царики коять,
А кричите, що несете
І душу і шкуру
За отечество !... Їй Богу,
Овеча натура!

Слова „бо ви й самі не знаєте, що царики коять", „Овеча натура" і т.п. звернені звичайно не лише до царського уряду Росії, бо царя Миколу І поет називає „Лютим Нероном", а й натякає на своїх „земляків" і російський народ, що вони затуркані урядом, слухняно, як вівці, несуть жертви на імперіялістичних війнах, думають, що справді роблять це в інтересах своєї батьківщини. Особливу злободенність цим рядкам надавала полеміка з реакційним істориком України А. Скальковським, який написав книжку „Наїзди гайдамаків на Західну Україну в 1733-1768 роках" (Одеса 1845 р.), де він обзиває гайдамаків звичайними розбійниками, що звичайно, являлось „плямою" в українські історії. Шевченко розумів, що Скальковський лише один з багатьох і він адресує йому такі рядки:

„Гайдамаки — не воїни, —
Розбійники, вори,
П'ятно в нашій історії!..."
Брешеш, людоморе!
За святую правду- волю
Розбійник не встане,
Не розкує закований
У ваші кайдани
Народ темний, не заріже
Лукавого сина,
Не розіб'є живе серце
За свою Вкраїну!

Ви — розбійники неситі
Голодні ворони!
По якому правдивому
Святому закону
І землею, всім даною,
І сердешним людом
Торгуєте? Стережіться ж,
Бо лихо вам буде,
Тяжке лихо!...

Звертаючись до свого улюбленого прийому сатиричного „ображення зла", Шевченко показує, хто в Україні дійсно заслуговує ім'я „розбійника". Біблійні псалми Давида ще й раніше притягали поетів, своїм могутнім патосом викривання „нечестивих". Шевченко дуже добре знав Біблію, яка, — як каже М. Драгамонів, — мала величезний вплив на систему його думок. Тому він і дав

(Закінчення на стор. 4)

Караються, мучаться, але не каються

„Якщо я був би останнім українцем на світі, я і тоді боровся б за Україну".

Л. Лук'яненко

Без вини винуватий

Василь Стрільців народився 13-го січня 1929 року в селі Загвіздя Івано-Франківської области. Коли в 1944 році червона Москва вдруге окупувала Україну, Василеві було 15 років, але це не стало на перешкоді КҐБ заарештувати його, підозріваючи у співпраці з підпільно-революційним рухом УПА-ОУН. На підставі одного лише підозріння Василь був засуджений на 10 років ув'язнення, які відсидів повністю.



Василь Стрільців

У 1956 році, в часи десталінізації, Василь Стрільців був реабілітований — з нього зняли всі „провини". Це давало право поступати на вищі студії. І Василь вибрав англійську філологію Чернівецького університету. Успішно закінчивши університет, В. Стрільців працював учителем англійської мови.

В 1972 році, коли був заарештований його брат Павло Стрільців і засуджений за „поширювання завідомо неправдивих вигадок", органи безпеки знову звернули пильну увагу на Василя, який віддано, з посвятою працював у школі, прищеплюючи своїм учням любов до української мови, літератури, культури. Він відвідував з ними українські музеї та історичні осередки, заснував літературно-історичний гурток, заохочував молодь до пізнання славного минулого України. Цього було досить, щоб КҐБ знову почало репресії проти Василя. Безнастанні домашні обшуки, переслухання на поліційній станиці причинилися до того, що Василь Стрільців зрікся совєтського громадянства і попросив дозволу виїхати до Англії.

Дозволу він не дістав, але був засуджений і ув'язнений на 2 роки тюрми.

Підпільні матеріяли, що продісталися на Захід, подають, що 7-го березня 1979 року у Василя Стрільцева робили обшук 11 каґебістів. Обшук тривав 10 годин. Були конфісковані твір О. Бердника „Свята Україна", фотографія Української Хельсінкської Групи, членом якої В. Стрільців став у жовтні 1977 року, деякі вірші, Біблія.

У 1981 році в концентраційному таборі його знову засуджують на 6 років тюремного ув'язнення.

Академія Тараса Шевченка в Ґлен Спей

У березні ми віддаємо пошану велетневі нашого народу Тарасові Шевченкові.

У переповненій залі панував святковий настрій. Академію розпочав місцевий хор відспіванням „Заповіту". Голова ґленспейської громади д-р О. Ничка в вступному слові підкреслив силу і велич поета для українського народу, для грядучих поколінь. Шевченко закликав навчати наших дітей, хто вони і чиї вони діти; закликав „вражою, злою кров'ю волю окропіте".

Потім д-р О. Ничка привітав і попросив до слова гостя з Ню Йорку, голову НТШ в Америці д-ра Ярослава Падоха, який виголосив надзвичайно цікаву, змістовну доповідь про основні фрагменти з життя і творчости поета, його страждання, нескореність ворогу, його надзвичайні здібності, його геній, його вміння відчути людські страждання. Говорив доповідач про вплив творчости Шевченка на молоду генерацію письменників і поетів в сучасній Україні, які черпали з творчости Шевченка перлини народної творчости, вчилися пізнавати душу людини, навчалися любити свою країну, свою мову, свій народ. Шевченко невмирущий і залишиться таким довіку.

В музичній частині виступили бандуристи з Філядельфії—І. Праско, С. Гурський—під керівництвом С. Ковальчука. Мельодійний і чарівний звук бандур і прекрасні голоси виконавців полонили присутніх. Вони проспівали шість пісень і на прохання присутніх ще й додатково. Б. Чапля з почуттям продеклямував вірш Шевченка „Розрита могила". Артистка-деклі́матор Ярослава Гунчак як завжди майстерно продеклямувала „Молитву" з „Неофітів".

На закінчення наш місцевий хор під керівництвом інж. О. Гапія і під акомпаньямент Герти Гірняк проспівав пісні до слів Шевченка—„Ой, умер старий батько", „Чи ми ще зійдемося знову". Всіх виконавців присутні нагородили рясними оплесками. Академію закінчено національним гимном „Ще не вмерла Україна".

Людмила Гайдар

УРЯД ІЗРАЇЛЯ, який первісно відкидав можливість зустрічі з представниками Палестинської Визвольної Організації і впливав на Вашінґтон, щоб і ЗСА займали подібне становище, тепер дещо змінив свою думку і почав ближче розглядати пропозиції йорданського короля Гуссейна і єгипетського президента Госні Мубарака. Очевидно, Єрусалим поступає дуже обережно в цій справі, але він вже не відкидає у принципі такої зустрічі з участю ЗСА, якщо вона мала б змінити ситуацію і дійсно причинитися до позитивного звороту у переговорах між Ізраїлем й деякими арабськими її сусідами. Метою таких переговорів є підписання мирового договору і закінчення воєнного стану на Близькому Сході.

25-річчя...

(Закінчення зі стор. 1)

важливість збереження української мови, на важливість у підготові недалекого уже відзначування 1000-річчя Хрищення Русі-України, величність святкування якого виключно залежатиме від української громади. Гідне і на широку скалю відзначення цього Ювілею буде не лише протестом проти зазіхання Москви на привласнення собі цієї річниці, але й „доказом живучости нашої нації". Проф. Головінський теж підкреслював одне із найважливіших завдань, а це працю над вихованням молоді. Свою доповідь прелеґент часто переплітав рясними цитатами таких літературних світочів, як Леся Українка та Василь Симоненко. У цитатах цих містилася журба за долю України, журба за грядущі покоління — із закликом до праці в цьому напрямі.

Голова СУА І. Рожанковська привітала всіх від Екзекутиви СУА, а також від Українського Музею, як заступниця голови. Український Музей, — вона зазначила, — треба підтримати пожертвами, щоб знайти для нього обширніше приміщення. І. Рожанковська теж пригадала, що в 1985 році сходяться дві важливі дати в житті СУА, а це відзначення 25-річчя Округи й 60-річчя існування СУА в Америці, що відбуватиметься у травні. Голова СУА теж сказала, що український жіночий рух був найсильніший поміж двома світовими війнами, а знову відродився після Другої світової війни в Німеччині. На жаль, — ствердила вона, не зважаючи на оті роки жіночого руху, українські жінки ще й досьогодні не мають цього статусу, що їм належиться. І. Рожанковська теж заявила, що одним із найважливіших почипів СУА вона вважає публікацію органу СУА „Наше Життя", що його українська громадськість повинна ввесь час підтримувати. Другий важливий чинник у праці СУА, — сказала вона — це безупинна допомога українській студіюючій молоді у всьому світі, а третій — це створення Українського Музею в Ню Йорку. Про нього одна американська репортажистка висловилася так: „Це самоцвіт у лушпинці горіха, що вийде скоріше чи пізніше із своєї лушпинки — і кине довкола світло". Своє слово голова СУА закінчила висловами подяки і признання Нюджерзькій Окрузі, заявивши, що „завдяки такому членству як у вашій Окрузі ми глядимо з надією у майбутнє".

Відтак О. Гнатейко тепло привітала теперішню редакторку „Нашого Життя" Ольгу Лісківську, побажавши їй успіхів, як теж привітала 93-річну членку 70-го Відділу СУА Олімпію Хойнацьку. Вітала вона теж членів Управи СУА, членів Управи Українського Музею, а згодом відчитала привіти від організації української молоді Пласт, від організації української молоді СУМА, від УСТ „Чорноморська Січ", від Апостольства Молитви від неприсутніх відділів інших Округ, та від багатьох організацій і товариств.

В кінці офіційної частини програми промовляла І. Чайківська, голова Окружної Управи, висловивши признання членству і проводові СУА за їхній труд. Вона теж сказала, що з метою, щоб точніше і ширше поінформувати українське громадянство про заслуги цієї Округи видано 12-сторінкову книжечку, яка є отим творчим додатком і доказом праці Округи. Своє слово вона закінчила закликом: „Більше рук до праці, більше голів до плянування і більше сердець у відчуванні..."

Офіційну частину програми як і сам полуденок закінчено молитвою, що її провів о. Сергій Непріль, парох української православної церкви св. Тройці в Ірвінґтоні.

Як звичайно, перша частина ювілейних відзначувань мала суто речевий характер із легкою домішкою тепла при висловах ґратуляцій, побажань чи многоліттвіях. Натомість, мистецька частина із її клясично-згармонізованим настроєм і виконанням в поодиноких точках програми не могла бути краще підібрана.

Започаткував мистецьку програму відомий українській спільноті нюйоркський камерний ансамбль „Промінь" під орудою Богдани Волянської, відспівавши: „То була тиха ніч", слова Лесі Українки, обробка Євгена Козака; „Гра зайчика", народна пісня, обробка Є. Козака та „Через балку летить галка", народна пісня, обробка Є. Козака і „Мав я раз дівчиноньку", народна пісня, обробка Є. Козака. Після свого виступу Ансамбль чисто, дзвінко із прецизною рівністю відспівав, як і у виконанні попередніх пісень, членкам Округи Многоліттвіє.

Одарка Полянська, студентка Інституту Технології у Ратґерському університеті, заграла на гарфі три композиції: „Сонату Й. Л. Дуссека, „Малу Фонтанну", К. Пратта та „Пісню ночі", К. Сальведо. Особливо гарною в її виконанні була композиція К. Пратта.

Цікавим і рідкісним вибором була композиція німецького музика-романтика Карля Марії Вебер — „Концерт" у виконанні на фортепіяні Романа Шевчука студента Ратґерського університету, який цього року закінчує свої студії в Українському Музичному Інституті. Концерт цей складався з чотирьох частин: „Туга жінки за мужем-воїном", „Війна" і „Поворот додому"; партію оркестри виконувала проф. Таїса Богданська, вчителька фортепіяну Р. Шевчука. Опісля він це сам заграв „Гуцульську токату" Анатоля Кос-Анатольського.

Врочистості відзначування 25-річчя цієї Округи закінчила О. Гнатейко словами подяки та побажаннями дальших успіхів.

Залю прикрашували не лише квіти на столиках, але й три виставки: одна — української народньої ноші із різних областей України, з приватних колекцій; друга — з перегляду праці поодиноких відділів Нюджерзької Округи СУА — в брошурках і знімках; і третя — що її приготовила Дора Рак, редакторка журналу „Українка в світі", видання СФУЖО — виставка зв'язків Округ СУА із Нюджерзькою Стейтовою Федерацією Жіночих Клюбів — в рамках Світової Жіночої Декади; тут були теж світлини українських делеґаток СФУЖО на конференції у Копенгагені у 1980 році, як світлини делеґаток СФУЖО на майбутню Конференцію в Найробії, Кенія, що відбудеться у 1985 році.

Коли ще раз вглянути в цілість цього Ювілею, то майже вся увага і плянування членок СУА знову і знову верталися в площину майбутнього — з думкою особливо важливої праці над вихованням і вирощуванням наступних кадрів молоді. Про це нам нагадує цитата з поезії В. Симоненка, що її у свою доповідь, щоб підкреслити вагу цієї справи, поміж іншими цитатами, вплів проф. І. Головінський: „Ми думаємо про вас. В погожі літні ночі, В морозні ранки і вечірній час, І в свята гомінкі, і в дні робочі, Ми думаємо, правнуки, про вас".

Д-р О. Тершаковець одержав престижеву нагороду

Нещодавно у Сан Франсіско, Каліф., відбувся річний з'їзд Академії загальної дентистики, на якому український дентист д-р Степан Тершаковець з Вестфілду, Н. Дж., під час спеціяльної церемонії одержав престижеву нагороду цієї організації, а саме її „Fellowship Award".

Академія загальної дентистики—це друга щодо кількости членів дентистична організація у Північній Америці, бо до неї належить понад 25,000 лікарів-дентистів із ЗСА та Канади. Члени цієї Академії мають ціль продовжувати доповнювати своє знання в ділянці загальної дентистики.

Щоб одержати „Fellowship Award" д-р О. Таршаковець, який закінчив дентистичні студії в Колюмбійському університеті в 1967 році, мусів продовж останніх кількох років брати додаткові курси (понад 500 годин) а відтак успішно здати спеціяльний іспит у Торонто, Канада.

Від 1970 року д-р Тершаковець провадить свою дентистичну практику в Ірвінґтоні, Н. Дж., а в травні ц. р. перенесе свою канцелярію до Лівінгстону, Н. Дж.

Він є членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Американської дентистичної асоціяції, Дентистичної асоціяції стейту Ню Джерзі та нюджерської академії загальної дентистики.

Д-р О. Тершаковець бере активну участь в діяльності Пластової Станиці в Нюарку, Н. Дж., як рівнож є членом проводу 3-го Куреня УПС „Лісові Чорти".

Родина д-ра Тершаківця належить до 194-го і 204-го Відділів Українського Народного Союзу.

Атанас Нагірний

ПІДКОМІСІЯ МІЖНАРОДНИХ справ в Палаті Репрезентантів проголосувала, перший раз від часу окупації Камбоджі в'єтнамськими військами і встановлення там маріонеткового уряду Ганою, за виділенням допомоги для некомуністичних партизанів в Камбоджі в сумі 5 мільйонів долярів. Очевидно, ця допомога значно допоможе антикомуністичним повстанцям в боротьбі з військами комуністичного В'єтнаму, які поводяться в Камбоджі менш-більш так, як поводяться їхні совєтські протектори в Афганістані: вимордують цивільне населення, вживають хемічну зброю, від якої гинуть не тільки повстанці, але також цивільне населення. Згадана комісія натомість дуже зменшила допомогу для Філіппін. Адміністрація президента Роналда Реґена жадала 100 мільйонів на допомогу для Філіппін, а дістала згоду на 25 мільйонів.

УРЯД ВЕЛИКОБРИТАНІЇ найменував посередників, які у переговорах з протестантською і католицькою групами в Північній Ірляндії мають випрацювати задовільний для усіх сторін плян розв'язки ірляндського питання. Обидві ірляндські сторони повинні висловитись у справі дальшої політичної долі північної частини Ірляндії. Політичні спостерігачі кажуть, що це не є цілком нова ініціятива розв'язки ірляндського питання, але вона показує добру волю уряду розв'язати це прикре і болюче для всіх питання.

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БАТЬКА

бл. п.

Проф. ВОЛОДИМИРА ВОВЧКО-КУЛЬЧИЦЬКОГО

складаю:

$100.00 .... на Сестер Василіянок у Філядельфії
$100.00 .... на Собор Преса. Родини у Вашінґтоні

Ліда КУЛЬЧИЦЬКА ҐІФФЛЕР

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність
6-го листопада 1983 року
наша Найдорожча і Незабутня
МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ СМОЛІЙ з БУЧКІВ

В цих найтяжчих хвилинах нашого життя ми зазнали багато співчуття, помочі і розради від Родини, Приятелів і Знайомих. Цією дорогою складаємо всім нашу щиру подяку.

Щиро дякуємо Всечеснішим Отцям о. Левові Ґолденові і о. Богданові Карасеві за відправлення Панахиди. Особлива наша подяка Високопреподобному о. Севастіянові Шевчукові за відправлення Служби Божої в церкві св. Юра з прощальним словом, за довершення відправ на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку та теплі слова розради під час тризни.

Висловлюємо нашу щиру подяку усім Рідним, Приятелям і Знайомим, які у хвилину нашого горя прийшли нам з розрадою, висловами співчуття та які своєю участю в похоронних відправах віддали останню прислугу і вшанували пам'ять нашої дорогої Мами і Бабуні.

Дякуємо усім Тим, які пожертвували на Служби Божі, прислали квіти на свіжу могилу та у пам'ять Покійної замість квітів зложили пожертви на добродійні цілі. Висловлюємо щиру подяку Організаціям, в яких працюємо, які листовно зложили нам співчуття та прийшли з розрадою у нашому горю. Щире спасибі п-ні Наді Савчук за зворушливі слова під час тризни. Щиро дякуємо п-ні Орисі Саляк за переведення збірки в пам'ять Покійної на добродійні цілі. Нехай всіх Вас Всевишній нагородить своїми щедрими ласками.

На СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

А. Варчак, З. і М. Галів, Н. і В. Дума, Д. і Б. Кекіш, І. Кефор, С. і Д. Косович, Д. і О. Леськів, Я. і І. Пучечко, О. Марків, Р. Марків, А. Максимович, Л. і П. Михалевич, Г. і Я. Оберишин, П. і М. Остапяк, В. Остапяк, Л. і Р. Остапяк, О. і Р. Прус, Н. і В. Рак, С. і С. Савчук, А. і І. Смолій, М. Смолій, І. Сендецька, А. і С. Секрета, С. Свинтух, В. і С. Сливоцькі, 83- Відділ СУА, М. і Я. Томоруґ, Д. і П. Турчин, Е. і І. Федак, П. і М. Фурда, М. і С. Хемич, Л. і Я. Черник, Ф. Чіх, О. Щурова, М. і М. Ярошенко.

На ВИХОВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ у Ґлен Ков зложили:
100.00 дол. — Евгенія і Евген Івашків;
по 25.00 дол. — Оксана і Зенон Бабюк, Дарія і Едвард Камінські, Олімпія і Володимир Роговські, Надія Савчук, Ярослава і Володимир Трембіцькі;
по 20.00 дол. — Ірена і Ярослав Куровицькі, Олександра і Микола Крумшин, Дарія і Олександер Леськів, Ірена й Іван Мокрівські, Ольга і Юрій Пастернак, Марія Соробей, Орися і Петро Саляк.
по 10.00 дол. — Галина Гошовська, Дарія і Олег Ґенза, Леся і Петро Ґой, Марта і Роман Данилюк, Надія Данилюк, Михайлина Книш, Анна і Степан Секрета, Ірена Стецьків—Бехтольд.

На ЦЕРКВУ св. ЮРА в Ню Йорку:
Марія і д-р Дмитро Фаріон .... 25.00 дол.

На БАРНАРД — КОЛЮМБІЯ СТУДІЙНИЙ ФОНД:
Стефанія і Микола Чорний .... 20.00 дол.

Всім Жертводавцям наша щира подяка.

Донька — ЕВГЕНІЯ ІВАШКІВ
з мужем ЕВГЕНОМ
Внуки — ЛЕВКО І МАРТА

Д-р Володимир...

(Закінчення зі стор. 2)

В роках 1965-1968 він працював у Фордгамському університеті, як заступник директора спеціяльної програми реєстрації наукових титулів у світі. У цій справі, Фордгамський університет вислав його для колекції потрібних статистичних даних, до Південної Америки, Европи і Північної Африки.

Від кількох років наш Ювілят підготовляє до друку англомовну працю „Історія українців в Америці" „The Ukrainian Heritage in America", яка в об'ємистій формі, понад 800 сторінок друку, повинна появитися на книжковому ринку цього року. Ця праця, охоплюватиме всі ділянки українського поселення в Злучених Стейтах Америки.

У додатку до знання української і англійської мов, Душник знає мови: польську, російську, французьку, німецьку й португальську. Він подорожував у характері журналіста, як також у своїх службових заняттях по Західній і Північній Европі, Північній Африці, Близькому Сході й Південній Америці.

Праця українського журналіста є особливо складною, бо він мусить постійно стояти на сторожі інтересів поневоленої батьківщини, тоді, як для журналіста вільних народів, цей сектор давно розв'язаний. Д-р Душник, на протязі 50-років своєї журналістичної і публіцистичної праці виконує з посвятою завдання українського журналіста як в українській, так і в інших мовах, головно в англійській. Він часто спростовує протиукраїнські писання і неправдиві вістки, які так часто появляються в американській пресі.

І коли сьогодні присвячуємо ці рядки В. Душникові, щоб познайомити читачів українського друкованого слова з його понад 50-річною службою українській вільній інформації та визвольній справі, то наш ювілят заслужив собі на передові її почесне місце, серед вояків українського публіцистичного світу.

Володимир Душник є членом: Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, Т-ва Українських Журналістів Америки, Т-ва Американських Науковців, Т-ва Українських Професійників.

Дружина Душника, Марійка (Сталена), народилася у ЗСА, українського роду, визначна діячка УНСоюзу, кількакратно була вибрана на заступника головного предсідника УНСоюзу і з посвятою співпрацює зі своїм чоловіком. Подружжя Душників має одного сина — Марка Володимира, який є старшиною в резерві американської армії.

Нехай цих кілька рядків про нашого заслуженого українського журналіста й громадсько-політичного діяча, справжнього пробоєвика вільної української інформаційної служби, буде й відзначенням його жертвенної 50-річної праці, а водночас і заохотою для молодших працівників українського друкованого слова.

Дня 30-го березня 1985 року, о 4 годині по полудні в Українському Інституті Америки, при 2 Схід 79-та вулиця, в Ню Йорку, відбудеться ювілейне вшанування д-ра Володимира Душника.

Про виставку...

(Закінчення зі стор. 2)

сучасне, наскрізь модерне. Цей модернізм у Мазурика дуже своєрідний і сприємливий навіть для публіки дуже консервативних поглядів.

Третя манера — дуже філософічна. Це глибокі психологічні експресії і вони дуже виразно унагляднені в картині, яку мистець назвав словами Тичини, „На майдані коло церкви революція іде". Тут маляр внутрішньо переживає тему чисто літературну — чисто малярським думанням і засобами, а навіть відповідним добором і насиченням фарби.

І тут Мазурик перевищує Шагаля, до якого його дехто з наших писателів намагається порівняти.

Коли порівнювати Мазурика з Шагалем, то хіба лиш у тому, що вони обидва черпають з однакових джерел народної творчости.

Але, від поліських узорів, звідки рід Шагалів, до придорожніх хрестів Лемківщини — великі простори і далека дорога, витоптана босими ногами хлопчаків, які, за Божою волею виростають на мужних і правдивих мистців, яких не встидається, але хвалиться навіть Париж.

Сатира...

(Закінчення зі стор. 2)

цілий ряд перекладів — переспівів тих псалмів, які своїми мотивами підходили під його власні, національно-політичні погляди й настрої. Мотиви ці: панування в світі злих, „нечестивих" людей, неволя, „неправедні царі" і т.п. Сатирично — викривальні мотиви яскраво проявилися в 43-ім і 81-ім псалмах:

...Тяжко жить в оковах!
Встань же, Боже, — поможи нам
Встань на ката знову!

....

Встань же, Боже, суди землю
І судей лукавих!
На всім світі Твоя правда
І воля, і слава.

А нині
Покрив єси знову
Срамотою свої люди, —
І вороги нові
Розкрадають, як овець нас
І жеруть...

У псалмі 81 Шевченко засуджує земних владик:

Доколі будете стяжати
І кров невинну розливать
Людей убогих? А багатим
Судом лукавим помагать?.

Щоб розглянути остаточно сатиру Шевченка до періоду його заслання, зупинимось вкоротці на його збірникові поезій написаних протягом трьох років 1843-45 „Три літа". За ці три роки поет багато пережив і передумав, скріпилася його національно-державна українська свідомість, скристалізувалися його опозиційні антиросійські настрої, і досягла свого зеніту його зненависть до кріпаччини та до поліційно-бюрократичного ладу в Росії. Подсумовуючи своє духовне життя за останні три роки, Т. Шевченко пише:

І я прозрівати
Став потроху... Доглядаюсь,
Бодай не казати!
Крогом мене, де не гляну,
Не люди, а змії...

У цих рядках знову сатирична тема розкривання тогочасного панування і визискування бідного селянства. Поскільки „Три літа" були написані на порозі 1846 року вони закінчуються сатиричною оцінкою російського рабовласницького уряду Миколи І.

Добридень же, новий годе, -
В торішній свитині!
Що ти несеш в Україну
В латаній торбині?

„Благаденствіє, указом
Новеньким повите..."
Іди ж здоров, та не забудь
Злидням поклонитись!"

(22. XII. 1845)
В'юница

Михайло...

(Закінчення зі стор. 2)

Прийде колись
ще та хвилина,
Що відізветься
рідний край,
Простягне руку
скорбна мати
І скаже вам:
„Вертай, вертай"...

У третій частині книжки помістив Ступка свої спогади під час ворожих займанщин. Не зважаючи на те, що від 1944 року опинився поза межами батьківщини, виготовив докладний список вивезених на Сибір та помордованих большевиками нещасних односельчан (62 особи!).

У статті „Гідна згадки постать" згадує він про пароха Чернихова о. Йосифа Грицая, декана Тернопільської округи та його родину. О. Грицай мав троє дітей: старший син Анатоль (шкільний товариш автора цих рядків), який став лікарем, молодший син Зенон, почав студії теології, але згодом повернув до Чернихова. Єдина дочка Оксана залишилася в живих і проживає в ЗСА з іншими членами родини. Зенон став душею села, включившись зразу у працю „Просвіти", „Сокола" та „Рідної Школи", в гуртку якої зорганізував мандолінову оркестру, яка брала участь у всіх національних імпрезах, включно з хором на Богослуженнях.

У лютому 1940 року арештувало НКВД кількадесят селян у Чернихові разом з о. Грицаєм, його сином Зенком та шваґром Андрієм Цурковським, усіх їх вивезено на Сибір. О. Грицай помер у вагоні в дорозі з голоду та холоду. Зенон і Цурковський, перебувши десятирічну каторгу у сибірських лісах, повернули до села. Згодом Зенон працював вчителем до 1980 року, в якому несподівано помер. Анатоль працював на еміграції в 1944 році на Помор'ї, лікарем. Коли большевики зайняли цю місцевість, арештували його матір. Анатоль з розпуки відобрав собі життя. Так трагічно закінчилося життя родини о. Грицая.

• • •

Кінчаючи ці рядки згадки — рецензії про книжку М. Ступки „Над тихим Серетом", треба бути вдячним її видавцеві за те, що зібрав та видав такі цінні етнографічні нариси, оповідання свого вуйка, долучивши до цього й свої власні спогади, переживання з останніх років перебування на рідній землі. Я певен, що не лише його односельчани, але також і земляки Тернопільщини, щиро привітають появу тієї книжки та радо її прочитають.

Зробивши малу диґресію (від теми про книжку), автор цих рядків з тугою згадує далекий, тихий Серет, на узбережжі якого мав свою власну сіножать у тернопільських Берегах. Бувало на його сіножать приходити товариші з державної чоловічої та товаришки з жіночої „Рідної Школи" гімназій разом зі своїми професорами. Всі вони вигрівались на сонці, купалися у хвилях Серету та плавали човном „Русалкою" уздовж мальовничих берегів. Тому вже сама згадка про нього, пригадає усім нам ті радісні хвилини дозвілля, проведені колись над Серетом, які назавжди залишилися у нашій пам'яті.

Бажаючим купити цю книжку, подаю адресу видавця:
Mr. Michael Stupka 28-21 37th St., Astoria, N.Y. 11103.

Вступайте в члени УНС

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

конто Росії. Управа УСЦАК-Схід закликала теж молодь включитися в спортову активність в українських спортових осередках, а де їх немає, організувати нові. Поважний вклад дали спортовці з Делеґатури до успіху Збірної Українців на ІІ-й Вільній Олімпіяді, що відбулася в 1984 році в Етобікок, біля Торонто.

Після закінчення звітів та дискусії над ними Контрольна комісія запропонувала абсолюторію уступаючій Управі з признанням, що її присутні одноголосно затвердили. На внесок Номінаційної комісії вибрано Управу на чергову дворічну каденцію в такому складі: М. Стебельський — голова, Я. Козак і Я. Петрик — заступники, Д. Бобеляк — секретар, О. Напора — фінансовий секретар, О. Твардовський — пресовий, Р. Глушко і О. Лесюк- ланкові копаного м'яча, І. Сохан — ланковий відбиванки, Ю. Храневич — ланковий настільного тенісу, д-р Р. Слиж — ланковий плавання, М. Футала — ланковий голфа, О. Колодій і І. Лещук — ланкові легкої атлетики. Ланковий тенісу буде кооптований пізніше; Контрольна комісія: В. Калинович, М. Шміґель і Ю. Тарасюк.

Офіційними делеґатами на Загальні збори УСЦАК від Делеґатури будуть Р. Глушко і О. Лесюк. Устійнено дату і місце цьогорічних Українських Спортових Ігрищ Молоді, які відбудуться в днях 29-30-го червня на оселі СУМ в Елленвіллі. В програмі Ігрищ турніри: копаного м'яча юнацьких дружин, відбиванки (включно з першостями УСЦАК-Схід жіночих і чоловічих дружин) легкоатлетичних змагань юнацтва, як теж в групах жіночій і чоловіків та плавацьких змагань. Ігрищами проводитиме Управа УСЦАК-Схід. Дня 8-го червня ц.р. у Філядельфії відбудеться турнір голфа УСЦАК-Схід, яким проводитиме Ігор Чижович.

Цьогорічні Українські Спортові Ігрища Молоді присвячені 60-річчю Спілки Української Молоді і 35-річчю Українського Спортового Осередку „Тризуб" у Філядельфії.